

Sygn. akt III A Ua 1346/11

POSTANOWIENIE

Dnia 5 stycznia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu

w składzie:

Przewodniczący SSA Barbara Pauter (spr.)

Sędziowie: SSA Barbara Staśkiewicz

SSA Danuta Rychlik-Dobrowolska

po rozpoznaniu w dniu 5 stycznia 2012 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku R. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o wysokość emerytury

na skutek skargi R. W.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 stycznia 2010 r.

p o s t a n a w i a:

odrzuć skargę.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca R. W. złożył skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 stycznia 2010 r.

Wyrokiem tym Sąd Apelacyjny uchylił wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 4 września 2009 r. w części dotyczącej prawa do ekwiwalentu za deputat węglowy i w tym zakresie sprawę przekazał organowi rentowemu do ponownego rozpoznania, a dalej idącą apelację oddalił.

Jako podstawę wznowienia postępowania wnioskodawca wskazał art. 403 § 2 kpc. Podniósł, że postępowanie w sprawie przyznania mu prawa do emerytury kolejowej winno zostać wznowione z uwagi na treść pisma Zakładu Ubezpieczeń Społecznych - Departamentu Świadczeń Emerytalno-Rentowych w W..

Wskazując na tą podstawę wniósł o wznowienie postępowania i przyznanie mu prawa do emerytury kolejowej.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zgodnie z przepisem art. 410 § 1 kpc, rozpoznanie skargi o wznowienie postępowania możliwe jest w przypadku, gdy skarga jest wniesiona w terminie i opiera się na ustawowej podstawie wznowienia. W braku jednego z tych wymogów Sąd skargę odrzuca.

Wnioskodawca jako podstawę wznowienia wskazuje przyczyny wymienione w art. 403 § 2 kpc.

Na podstawie art. 403 § 2 kpc można żądać wznowienia postępowania w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku dotyczącego tego samego stosunku prawnego albo wykrycia takich okoliczności faktycznych i środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Podstawę wskazywaną przez wnioskodawcę można zakwalifikować wyłącznie jako wykrycie takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Jednoznaczna treść przepisu art. 403 § 2 kpc nie pozostawia żadnych wątpliwości co do tego, iż podstawą wznowienia postępowania mogą być tylko takie okoliczności faktyczne lub środki dowodowe, które istniały w poprzednim postępowaniu, lecz z których strona nie mogła skorzystać, gdyż na przykład o nich nie wiedziała. Chodzi tu przy tym o istotne nowe okoliczności czy dowody, a więc takie, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, gdyby były znane Sądowi. Pojęcie „wykrycie” nie odnosi się do okoliczności i dowodów jawnych z materiału poprzedniego postępowania, a tylko niedostrzeżonych przez stronę. Ponadto „wykrycie” środków dowodowych, z których strona nie mogła skorzystać w postępowaniu odnosi się nie tylko do dowodów wówczas istniejących, lecz nieznanymi stronom, ale także dowodów, których w czasie poprzedniego postępowania nie można było powołać, gdyż dopiero po jego zakończeniu pojawiła się możliwość ich przeprowadzenia.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że R. W. nie wskazał nowych okoliczności faktycznych ani środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik spraw, a nie mogły być wcześniej zgłoszone. Pismo Zakładu Ubezpieczeń Społecznych - Departamentu Świadczeń Emerytalno-Rentowych w W., na które powołuje się wnioskodawca, zawiera skierowane do wnioskodawcy wyjaśnienie wskazujące, z jakich przyczyn nie zostało przyznane mu prawo do emerytury kolejowej. Pismo to nie wnosi nic nowego do sprawy i pozostaje bez wpływu na wynik zakończonych postępowania. Nie jest to zatem istotna nowa okoliczność czy dowód, który istniał w zakończonym postępowaniu i z którego wnioskodawca nie mógł skorzystać, stąd też nie może stanowić podstawy do wznowienia postępowania.

Reasumując, należy wskazać, że skarga R. W. nie została oparta na ustawowej podstawie wznowienia i dlatego na mocy art. 410 § 1 k.p.c. podlegała odrzuceniu.

W związku z tym Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji postanowienia.